

var kommen frem, synes jeg, at Krigsministeren ikke kunde undgaa at tage Stilling dertil, ikke kunde undgaa

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem holde denne Udtalelse uden for Forhandlingen.

Borghjerg: Jeg skal respektere Formandens Henstilling; men jeg vil sige, at trods enhver Dækstilling, som Formanden giver Krigsministeren, har denne alligevel en Pligt til at svare over for dette Ting og over for Befolkningen paa et rent og klart Spørgsmaal, som maa foreligge ved denne Lejlighed: Kan Krigsministeren dementere Udtalelserne i „Politiken“, er Krigsministeren i Overensstemmelse med Venstres Program eller ej, er Krigsministeren Tilhænger af Københavns Befæstning eller ej?

Formanden: Det ærede Medlem talte om en Dækstilling, som Formanden havde givet Krigsministeren. Formanden har ikke givet Krigsministeren andet, end hvad han giver ethvert Medlem: Beskyttelse i Kraft af Forretningsordenen.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Knudsen): Det er kun et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), jeg skal tillade mig at fremsætte. Det ærede Medlem udtalte om Ministeriet Hørrings Udgift paa 500,000 Kr. til Ammunition, at denne Udgift var afholdt paa Basis af en af Ministeriet foregiven Situation, som Venstre ikke anerkendte var til Stede. Det er naturligvis ikke min Hensigt at ville forsvare, hvad der den Gang skete fra Ministeriet Hørrings Side — lige saa lidt som jeg vil forsvare, men tværtimod angribe, hvad der nu er sket fra Venstres Regerings Side —, men jeg vil blot sige, at den Gang var der ogsaa en stor Krig mellem to Stormagter; oven i Købet i et Farvand, hvor Danmark har Besiddelser. Nu er der Krig mellem to Stormagter og i et Farvand og paa et Landomraade, som er laugt fjernet fra os. At der er nogen stor Forskel derpaa, naar intet som helst tyder paa, at Krigen nærmer sig os; ved jeg ikke, jeg kan i hvert Fald ikke se nogen Forskel derpaa. Var det en foregiven Situation, som Ministeriet Hørring var i den Gang, er Situationen nu lige saa foregiven. Der har ganske sikkert ikke været nogen Grund for Regeringen til at træffe de Foranstaltninger, der ere trufne,

navnlig da disse Foranstaltninger ikke alene ville vise sig at være helt unyttige, men maaske oven i Købet ere af den Beskaffenhed, at de kunne fremkalde de Farer for os, som de foregive at skulle afværge.

Det ærede Medlem anførte endvidere, at hvis Ministeriet Hørring havde sammenkaldt Rigsdagen til Valgbrevenes Prøvelse og havde forelagt Finansudvalget den Situation, som Regeringen mente var til Stede, og Ministeriet saa havde faaet en Erklæring af Finansudvalget paa samme Maade som den nuværende Regering har faaet det, saa vilde Venstres Standpunkt over for Ministeriet Hørring have været ganske den samme som over for Ministeriet nu. Jeg skal ikke udtale mig om, hvad der vilde være sket, hvis det eller det var sket, men jeg vil kun understrege, at Finansudvalget har afgivet en Erklæring til Regeringen om, at den kunde handle paa egen Haand, og det mener jeg, at Finansudvalget er ganske uberettiget til paa det Omraade, her er Tale om; jeg sigter navnlig til Udvidelsen af de faste Anlæg omkring København og Batterierne paa Saltholmen, men ogsaa med Hensyn til den øvrige Udbedring og Udvidelse af den provisoriske Befæstning. Paa dette Omraade mener jeg, at Finansudvalget er ganske uberettiget til at spille Velfærdskomite over for os alle, her maa Rigsdagen være med, hvis der overhovedet skal ske noget; men jeg mener ganske vist, at der ikke burde ske noget, saa længe Forsvarskommissionen ikke har taget Standpunkt dertil.

Endvidere omtalte det ærede Medlem atter „Socialdemokraten“s Stilling til denne Sag og dens Omtale af de trufne Foranstaltninger. Jeg vil dertil igen svare, at jeg finder det ganske forsvarligt, hvad „Socialdemokraten“ i saa Henseende har skrevet, men navnlig vil jeg fremhæve, at det er jo Handlingerne, det drejer sig om, og ikke en Omtale af Handlingerne. Der forelaa bestemte Handlinger fra Regeringens Side, som kunde have og maatte have en faretruende Karakter for vort Land. Der forelaa bestemte Handlinger, om hvilke de Magter, som der er Tale om i „Socialdemokraten“s Artikel, nødvendigvis maatte vide Besked — naturligvis vide de Besked, hvad have de ellers deres Gesandtskaber for her? Naar disse Handlinger ere i den Grad offentlige, at hele Landet taler derom, er det jo soleklart, at saa maa disse Magter ogsaa vide, hvad der sker. Det ligger nu nær at spørge: Hvad sige disse Magter? og jeg henpeger paa, at der herfra